

4 | 2012

Edited by Foxit PDF Editor
Copyright (c) by Foxit Software Company, 2004 - 2007
For Evaluation Only.

psí kusy

39 Kč / 1,50 €

Bladhaund

Pes svatého
Huberta

Mazlíčci a úklid

Jak na to?

Psí školky a školičky

Zdraví:

Pozor na kolena!

Jak se žije se psem:

Divokej Bill

Tak trochu zmrzlý zajíc

Zima, jak se patří. Sníh rychle zasypává silnice, auta se kloužou po vozovce, ledový vítr na pláních šlehá do červených, zmrzlých tváří. Zkrátka počasí, že by psa nevyhnal! Jenže to je omyl!

Množství nedočkavých črtů v hřejivých oblečcích svědčí úplně o něčem jiném. Jejich páničci se totiž rozhodli zahájit coursingovou závodní sezónu trochu netradičně. Na sněhu! Že vám to nedává smysl? Psí dostihový sport, ať už ten klasický na oválné dráze nebo terénní, tedy coursing, si většina lidí spojí se zelenou trávou. Existují ovšem i nadšenci, kteří neváhají investovat spoustu úsilí, času i peněz, aby dopřáli čtyřnohým závodníkům něco výjimečného. A tak se již od čtvrtletního večera sjížděli první lednový víkend pejskaři z celé Evropy do malé severočeské obce Sněžník. NordCup 2012 totiž nebyl pouze přátelským setkáním, ale událostí patřící do světového coursingového kalendáře FCI s možností zadávání

coursingových titulů. Podobné sněžné závody se pořádají v kontinentální Evropě pouze tři. Dva v Rakousku na ledovci a třetí u nás. Ten český byl navíc otevřený všem psům s platnou licencí.

Aprílová zima

Letošní zima si z nás po celou dobu dělala tak trochu dobrý den a její „aprílové“ žertky se nevyhnuly ani pořadatelům z NordCoursing clubu. Veškerý sníh totiž pár dní před závodem zkrátka zmizel. „Nikdy jsem si nemyslel, že budeme na začátku ledna sekát a hrabat trávu,“ nechal se slyšet vedoucí závodu Václav Holoch. V této chvíli totiž vše nasvědčovalo tomu, že se propozice změní na klasický bodovací závod, a bylo tedy nutné upravit dráhu pro

jeho hladký průběh. Více jak stovka přihlášených psů z osmi evropských zemí je přece jen závazek. Jenže ve večerních zprávách už rosníčky opět varovaly před sněhovou nadílkou. „Měl jsem nachystané dva sněžné skútry i dvě čtyřkolky a sám jsem byl zvědavý, co nakonec vyjde. V podstatě tento závod provázely paralelně dvě přípravy,“ vysvětluje Holoch. A to doslova. Jakmile pořadatelé dokončili úpravu travnaté plochy, mohli vyjet se sněžnými skútry. Čerstvá bílá peřina se totiž musela rychle ujezdit, aby další sníh padal na pevný studený podklad. To vše za psychické podpory věrných holandských závodníků, kteří akorát dorazili na místo. Pomalu se však sjížděli i další coursingoví nadšenci. Kromě našich sousedů z Německa, Polska nebo Rakouska

Upřený pohled na kořist této
borderky mluví za vše.

neváhali urazit pořádnou štreku třeba i závodníci z Moskvy, a to jen díky renomé místních pořadatelů, které si za svou krátkou kariéru zvládli vybudovat. Není tedy žádným překvapením, že i přes veškeré peripetie stáli pořadatelé v sobotu ráno na dráze s úsměvem na tváři. Závod mohl začít.

Na start

Natěšení chrtů jeden po druhém prošli veterinární přejímkou, páničci si vyslechli pokyny pořadatelů a už se mohli pomalu začít rozklusávat. V zimních podmínkách je rozeřhání psů před během obzvláště důležité. Teď už se jen postavili na start, odepnout psům obojky a počkat na pokyn startéra. Jen co psiska ucítla volnou ruku, vyrazila plnou parou vpřed. Ať už se jednalo o vznešené barzoje, elegantní saluki, obří vlkodavy nebo houževnaté italské chrtíky. Všichni bez výjimky věděli, co s prchajícím střapcem dělat. Těžko říct, která váhová kategorie na tom byla v náročném terénu lépe. Velcí psi se do sněhu bořili jedna báseň, ale jejich dlouhé nohy skýtaly nezanedbatelnou výhodu. Oproti tomu drobní itálci se mohli zdánlivě propadat méně, když už se jim to ovšem podařilo, nadřeli se víc než dost. Obzvláště zkušený matadoři, kteří již dokáží spolehlivě předvídat, kam zajíc zatočí, dorazili do cíle s jazykem na vestě. Jejich soupeři, kteří mají ve zvyku ještě

umělou návnadu spíše štvát a tedy v podstatě kopírovat dráhu, totiž pádili, na rozdíl od nich, ve vyjetých kolejkách od skútru. Nutno však podotknout, že nadbíhání kořisti je v coursingu zcela legitimní. Kromě rychlosti se totiž na závodech hodnotí i úsilí psa při pronásledování, intelligence, se kterou volí dráhu, obratnost a vytrvalost.

Mlha ze všech stran

Jak se blížilo poledne a konec prvního kola, začala se okolí balit do husté mlhy. Podle vedoucího závodu Holocha už itálci startovali na hraně. Dokonce zápasil s myšlenkou jejich běh anulovat.

Pořadatelé s rozhodčími tak stáli před nepopulárním rozhodnutím. Závod předčasně ukončit a vyhodnotit jako jednokolový. Na to mají podle coursingového

řádu v případě nutnosti právo. V husté mlze nebylo ani nad čím přemýšlet. Nejen, že rozhodčí by nic neviděli, ale běh by byl pro chlupáče i nebezpečný. Neměli by šanci včas rozpoznat překážky a o pár minut později už by neviděli ani samotný střapce. Jak majitelé afghánských chrtů, tak třeba i vlkodavů se shodli v jednom: „Je škoda, že počasí se nedá napláňovat. Tolik práce a mlha si to vyřeší po svém. I tak si ale myslíme, že jedno kolo v těžkém sněhu pro naše psy stačí. Druhé kolo nikomu nechybělo.“

*Coursing v dnešní době již
povýšil na takřka
společenskou akci*

Zážitek nikomu nezkalil
ani pořádný mráz.

Nové výzvy

Komu ovšem chyběl i běh první, byli vipetli. Na svůj start si museli počkat až do neděle jako předskokani nechrtených plemen. Před organizačním týmem stála rázem další výzva. „Na neděli bylo původně naplánováno šedesát čtyři běhů ve dvou kolech. Díky vipetům jejich počet stoupl na osmdesát, což jsme ani nepředpokládali, že je možné zvládnout,“ vysvětluje Holoch. „Je pravda, že nechrty běželi pouze 560 m, ale to je tak úspora půl hodiny maximálně.“

Přesně tady se ovšem předvedla souhra pořadatelů i kvalita jejich techniky. Bez zbytečných průtahů se v sedlišti střídali divočí basenji, oblíbené borderky nebo třeba ridgebacki. Pozoruhodné výkony ale předvedlo i několik čínských chocholatých psů, kteří v lovecké vášni doslova zapomněli na zimu, nebo pinčik závodící v triu s mnohem většími kokry. Ten se koneckonců stal pro mnohé neoficiálním vítězem. Jeho nezdolná vůle dostat se do cíle i přes docházející síly a velikostní handicap, vyvolala u přihlížejících vlnu nadšení.

Nakonec dokonce zbylo i trochu času. „Pro účastníky prvního dne jsme tedy k našemu údivu ještě vypsalí zdarma možnost tréninkového běhu. Možná se informace nedostala ke všem, ale bylo to operativní rozhodnutí,“ vysvětlil Holoch.

Nejen pro psy

Jak jsme zmiňovali již na začátku, mnozí závodníci dorazili na Sněžník v několikadenním předstihu. NordCup pro ně totiž nebyl jen psí akcí. Okolní kra-

jina Labských pískovců lákala ke krátké dovolené a zajištěné zázemí k tomu i přímo vybízelo. A aby těch zážitků bylo ještě víc, připravili pořadatelé společenský večer s živou hudbou, při kterém se bořily nejen jazykové bariéry. Za zmínku rovněž stojí hodnotná tombola, ve které podle Holochových slov vyhrál každý, a když nevyhrál, stejně něco dostal. Nemluvě o cenách pro vítěze.

NordCup zkrátka bodoval na všech frontách. Důkazem je nejen řada spokojených domácích účastníků, ale i těch zahraničních, což byla doposud záležitost v českém coursingu nevídaná. Někteří už mají dokonce rezervovaná místa na další akce. Nadšení navíc neskrývala ani předsedkyně významného rakouského coursingového klubu, která požádala pořadatele o spolupráci v dalším plánování termínů tak, aby se vzájemně oba kluby nekřížily.

Text: Petra Bínová
Foto: Magda Dzurková

Polští biglové parádně předvedli, kolik energie a nadšení se v nich skrývá.

V cíli se ze psů stávají ti praví soupeři. Náhubek může být rázem víc než povinná výbava.

